Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35425
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

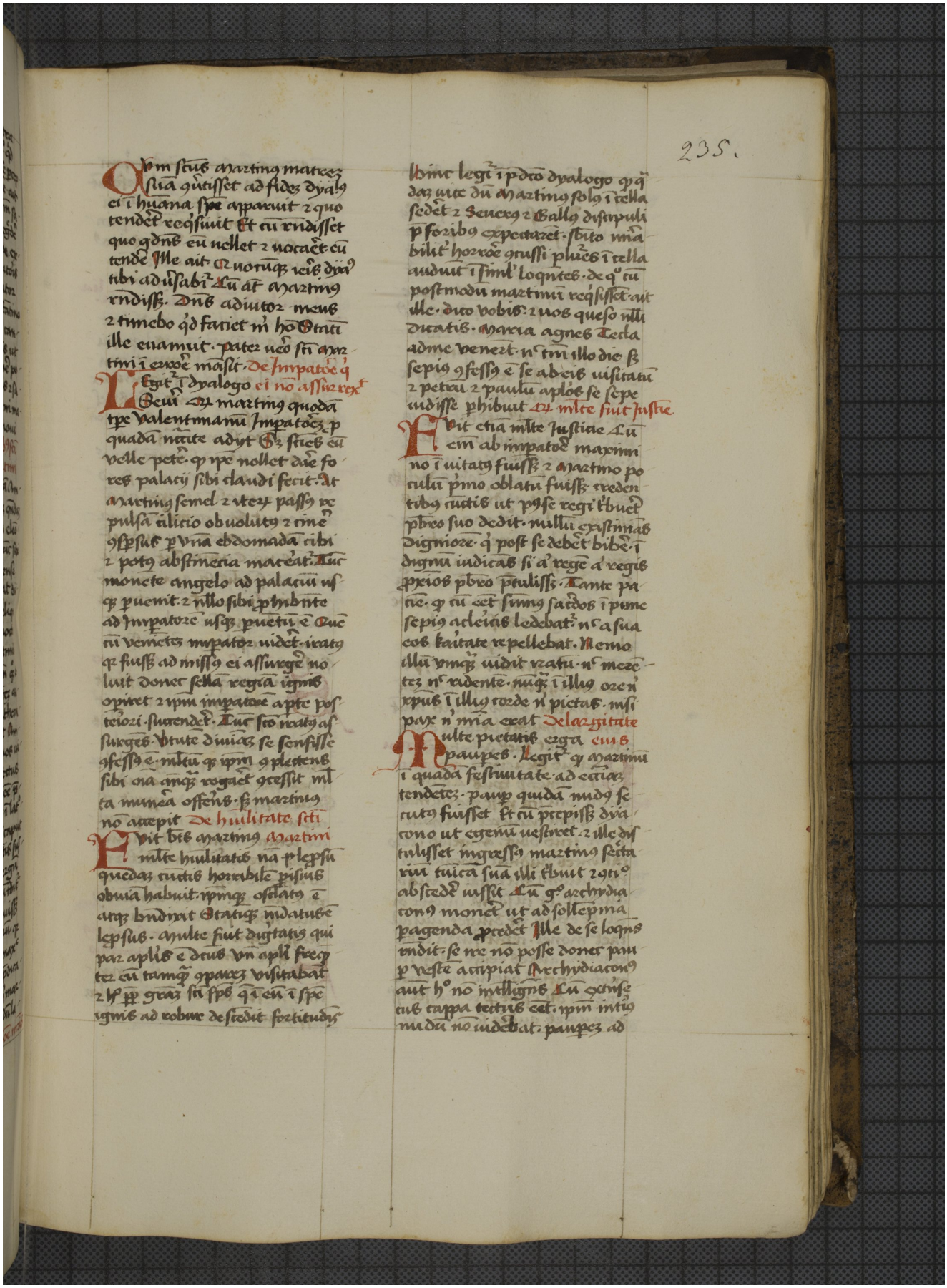

Cum sanctus martinus mater
sua gustasset ad fidem dyabo
li humana spe apparuit 2 quo
tendet requisiuit et cum rnd asset
quo ꝓdnus eum nollet 2 uocaret eum
tende Ille ait Quoniam reis dya
bi adusabit Cum at martinus
rndisset. Dnus adiutor meus
2 timebo ꝓd faciet mihi homo Gratias
ille euasiuit. pater uero sancti mar
tini i exercitu militauit. De imperatore q
Legit i dyalogo ei non assurexit
Cum quidam martinus quoda
tempore ualentiniani imperatoris p
quadam uiam adiit Cui sancti eum
uelle petere. q pre nollet dare fo
res palatii sibi claudi fecit. At
martinus semel 2 iterum passus re
pulsam silicio obuoluto 2 cinere
aspersus per una ebdomada cibi
2 poti abstinencia maceratur. Cum
monente angelo ad palatium us
que pueniit. 2 nullo sibi prohibente
ad imperatoris usque pueniit e Que
cum uenientes imperator uidet. iratus
que fuisset ad missus ei assurgere no
luit donec sella regia ignis
operiret 2 ipsum imperatore apte pos
teriori surrendet. Cum sic iratus as
surgere Ubi tute diuinitus se sensisse
offensum e. mitu q ipsum ꝓstrauerunt
sibi ora amplexus rogaret gressit mul
ta munera offerens. set martinus
no accepit De humilitate sancti
Fuit bis martinus Martinus
multe humilitatis na p lepsum
quedam cuctis horribile pissus
obuia habuit. ipsumque osculatus e
atque benedixit Gratisque indatube
lepsus. Ajunte fuit dignatus qui
par apostolis e deus vnus apostolis frequen
ter cum tamquam ꝓpares visitabat
2 hoc ꝓ gratia sancti spiritus qui cum i spe
ignis ad robur descendit fortitudinis

hinc legi i pdto dyalogo q q
dam uite dum martinus solus i cella
sedet 2 Seuerus 2 Gallus discipuli
p foribus expectarent. subito mira
bilis horrore grussi plures i cella
audiuit i simul loquentes. de quo cum
postmodum martinum requisisset. ait
ille. dico uobis. 2 uos queso nolli
dubitatis. Maria agnes Tecla
adme veneret. nisi tunc illo die se
sepius offerre e se abeis uisitatum
2 petrum 2 paulum apostolos se sepe
uidisse phibuit Cum multe fuit iustitie
Fuit etiam multe iustitiae Cum
cum ab imperatore maximi
no i uitatus fuisset 2 martino po
culum primo oblatum fuisset. reden
tibus cuctis ut prius se regi tribuet
presbiteo suo dedit. nullum existimans
dignioze. q post se debet bibere. i
dignum iudicans si a rege a regis
preciosus presbiteo presumisset. Tante pa
tie. q cum eet summus sacerdos i pume
sepius ad eciam ledebat. nisi a sua
eos karitate repellebat. Nemo
illum umquam uidit iratum. nisi mere
tes nisi redente. nunquam i illius ore n
repus i illius corde n pietas. nisi
pax n mia erat De largitate
Multe pietatis erga eum
pauperes. Legit q martinus
i quadam festiuitate ad ecclesiam
tendentes. pauper quidam nudus se
cum fuisset et cum preposisset diu
cono ut ecclesiam uestiret. 2 ille dis
tulisset ingressus martinus secta
rum tunica sua illi tribuit 2 qui
abscedere iussit Cum archidia
conus monet ut ad sollepnia
pagenda predet Ille de se loquens
rndit. se nec no posse donec pau
per veste accipiat archidiaconus
aut hoc no intelligens Cum extinse
cus cappa tectus cet. ipsum intu
medu no iudebat. pauperes ad